

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/266/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216142
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712216142.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava 813 11, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania.

Súd konanie o návrhu na prerušenie konania zo dňa 23.04.2015 **z a s t a v u j e**.

Súd návrh na prerušenie konania z 23.04.2015 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené žaloby proti Slovenskej republike, ktorými sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu, pretože súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote a zároveň rozhodol bez splnenia zákonných podmienok.

Nakoľko sa jedná o totožných účastníkov a rovnaký predmet konania, súd konania vedené pod sp. zn. 6C/266/2012, 6C/267/2012, 6C/268/2012, 6C/269/2012, 6C/270/2012, 6C/271/2012, 6C/272/2012, 6C/273/2012, 6C/274/2012 a 6C/275/2012 spojil Uznesením č. k. 6C/266/2012-17 zo dňa 21.2.2013 do jedného konania vedeného pod sp. zn. 6C/266/2012.

Vo všetkých desiatich prípadoch žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že ako osoba oprávnená podal u zvoleného exekútora návrh na vykonanie exekúcie, pričom súd napriek tomu, že predmetná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby. Exekučný súd navyše svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, čím formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a povinným a tým vytvoril stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/266/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 3 575,98 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 715,20 Eur.

Podľa žaloby žalobca, ako oprávnený subjekt, navrhol písomným podaním zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti povinnej V.T. Y.. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 508/2011. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 7.9.2011 uznesením, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (konanie začalo dňa 14.1.2011). Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda vo výške 3 575,98 Eur, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 715,20 Eur, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumu 715,20 Eur, t. j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/267/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 341,20 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 268,24 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 10.8.2010 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej P. X., nar. XX.X.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 19.8.2011, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 1 341,20 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 268,24 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/268/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 056,93 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 211,39 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 6.4.2011 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej P. H., nar. X.X.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 6.3.2012, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 1 056,93 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 211,39 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/269/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 3 444,19 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 688,84 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 20.9.2010 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému K. W., nar. XX.XX.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 12.4.2011, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 3 444,19 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 688,84 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/270/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 2 011,73 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 402,35 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 5.8.2010 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. A., nar. X.X.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 21.2.2011, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 2 011,73 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 402,35 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/271/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 6 550,77 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1 310,15 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 27.4.2011 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému T. A., nar. XX.XX.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 18.10.2011, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 6 550,77Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 1 310,15 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/272/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 4 467,72 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 893,54 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 22.7.2010 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému W. K., nar. XX.X.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 20.2.2012, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 4 467,72 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 893,54 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/273/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 284,66 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 256,93 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 1.8.2009 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej V. Y., nar. XX.XX.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 16.8.2010, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 1 284,66 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 256,93 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/274/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 2 248,17 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 449,63 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 30.9.2009 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému V. Š., nar. XX.X.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 16.8.2010, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 2 248,17 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 449,63 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/275/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 3 034,62 Eur (náhrada istiny s príslušenstvom) a titulom nemajetkovej ujmy sumu 606,92 Eur (20% z uplatňovanej istiny). Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/266/2012. Žalobca podal dňa 19.3.2010 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Y. Ž., nar. XX.XX.XXXX. Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 11.4.2011, a to rozhodnutím, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 3 034,62 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 606,92 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/266/2012.

Žalovaný sa k žalobám vyjadril písomne podaniami zo dňa 08. 07. 2013. Žalovaný poukázal na všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Podľa žalovaného nie je jasný predovšetkým titul nároku na náhradu škody. Žalobca namieta „nezákonné konania“ v podobe nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe

prieťahov. Žalobca uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia.

Pokiaľ ide o namietané prieťahy v konaní, žalovaný poukazuje na to, že lehota 15 dní na poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Ako ukázala súdna prax, lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Žalovaný má navyše za to, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, lehota 15 dní sa nevzťahuje na rozhodnutie na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. V zmysle judikatúry Najvyššieho ako aj Ústavného súdu vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu a platnosť rozhodcovskej doložky.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, žalovaný má za to, že žalobca nevyužil zákonné prostriedky pre odstránenie prieťahov v konaní. Žalobca za kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie považuje „žiadosť o informáciu o stave konania“. Takýto úkon podľa názoru žalovaného nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prieťahov a k ich účinnému odstráneniu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01. 01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012 Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, žalovaný má za to, že ide o predčasné uplatnený nárok na súde.

Žalobca nepreukázal, že podal sťažnosť na prieťahy v konaní, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, ani existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ani právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z týchto dôvodov mal žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov.

K namietanému nesprávnemu úradnému postupu súdu, spočívajúcemu v zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, žalovaný uvádza, že takto formulovaný postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z.z. V zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nakoľko nezákonnosť nebola konštatovaná príslušným orgánom. K námietke žalobcu, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, žalovaný uvádza, že v zmysle Uznesenia ústavného súdu SR z 3.marca 2011, č. k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. Októbra 2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26.septembra 2011 sp. zn. 3 Cdo/11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.marca 2011 sp. zn. 5Cdo/291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky

dôsledky, ktoré z toho podľa vnútroštátneho práva vyplývajú s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, žalovaný považoval za hypotetické. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu vo výške istiny s príslušenstvom, ktorá podľa jeho názoru nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní. Podľa vyjadrenia žalovaného žalobca nepreukázala existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha, ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávky od dlžníkov žalobcu a tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011). Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumovou úvahou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisov vedených tunajším súdom v dotknutých konaniach a zistil tento skutkový stav:

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 27Er/122/2011 podal dňa 14.1.2011 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej V. Y., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 09359/10 zo dňa 13.10.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 4.2.2011. Okresný súd uznesením č. k. 27Er/122/2011-11 zo dňa 20.5.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2012.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 27Er/1049/2010 podal dňa 10.8.2010 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej P. X., nar. XX.X.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 05199/10 zo dňa 29.6.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 7.10.2010. Okresný súd uznesením č. k. 27Er/1049/2010-13 zo dňa 19.5.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2011.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 22Er/431/2011 podal dňa 6.4.2011 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej P. H., nar. X.X.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 04073/10 zo dňa 21.2.2011. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 5.5.2011. Okresný súd uznesením č. k. 22Er/431/2011-10 zo dňa 18.5.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2012.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 25Er/1027/2010 podal dňa 20.9.2010 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému K. W., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 05565/10 zo dňa 8.7.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 9.12.2010. Okresný súd uznesením č. k. 25Er/1027/2010-9 zo dňa 11.3.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.4.2011.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 27Er/1079/2010 podal dňa 5.8.2010 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. A., nar. X.X.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 04280/10 zo dňa 2.6.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 14.10.2010. Okresný súd uznesením č. k. 27Er/1079/2010-14 zo dňa 3.1.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.6.2011.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 24Er/543/2011 podal dňa 27.4.2011 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému T. A., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 12607/10 zo dňa 28.12.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 10.6.2011. Okresný súd uznesením č. k. 24Er/543/2011-10 zo dňa 17.6.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2011.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 22Er/943/2010 podal dňa 22.7.2010 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému W. K., nar. XX.X.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 22808/09 zo dňa 20.1.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 23.9.2010. Okresný súd uznesením č. k. 22Er/943/2010-12 zo dňa 6.7.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2012.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 27Er/598/2009 podal dňa 1.8.2009 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej V. Y., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 04366/09 zo dňa 3.6.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 16.9.2009. Okresný súd uznesením č. k. 27Er/598/2009-16 zo dňa 1.7.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2010.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 24Er/779/2009 podal dňa 30.9.2009 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému V. Š., nar. XX.X.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 07454/09 zo dňa 9.7.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 2.11.2009. Okresný súd uznesením č. k. 24Er/779/2009-42 zo dňa 26.11.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2011.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 21Er/850/2010 podal dňa 19.3.2010 žalobca ako oprávnený subjekt dňa u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Y. Ž., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 21407/09 zo dňa

13.1.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 26.4.2010. Okresný súd uznesením č. k. 21Er/850/2010-21 zo dňa 1.3.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2011.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 citovaného zákona, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona v znení platnom v čase vydania poverenia a v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peňazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Súd mal na základe vyššie uvedeného za to, že žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že v predmetných prípadoch nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, ani k nesprávnemu úradnému postupu. V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť predovšetkým pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Súd mal rovnako po vykonaní dokazovania za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca rovnako nepreukázal výšku tvrdenej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, pri ktorých ani nie je zrejmé, ako k týmto sumám žalobca dospel. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku

škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie súd žaloby žalobcu v spojených veciach zamietol ako neodôvodnené a neopodstatnené. Žalobca v žiadnom z konaní právne relevantným spôsobom nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody.

V zmysle zásady úspechu účastníka v konaní podľa § 142 ods. 1 OSP žalovanému náležalo právo na náhradu vzniknutých trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný v prípade úspechu túto nepožadoval.

Žalobca v predmetnom konaní doručil súdu dňa 28.10.2013 žiadosť o prerušenie konania sp. zn. 6C/266/2012 až do právoplatného rozhodnutia Ústavného SR o ústavnej sťažnosti navrhovateľa, ktorej predmetom je porušenie jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednaním veci.

O uvedenom návrhu na prerušenie konania bolo tunajším súdom rozhodnuté dňa 15.11.2013 tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania bol uznesením č. k. 6C/266/2012-150 zamietnutý. Z dôvodu podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením zo dňa 18.12.2014 č. k. 16Co/209/2014 uznesenie okresného súdu potvrdil.

Opätovne po nariadení pojednávania v danej veci žalobca doručil súdu dňa 23.4.2015 návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásad nestrannosti súdu a sudcu zo dňa 23.4.2015, kde navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 6C/266/2012 prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Po oboznámení sa s podaním doručeným súdu dňa 28.10.2013 a 23.4.2015 súd konštatuje, že sa jedná o totožné podania z rovnakých dôvodov.

Podľa ustanovenia § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ustanovenia § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ustanovenia § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Tak ako vyplýva z ustanovenia § 103 O.s.p. povinnosťou súdu je kedykoľvek v priebehu konania skúmať, či sú splnené procesné podmienky pre konanie vo veci. Medzi procesné podmienky patrí aj podmienka prekážky právoplatnej rozhodnutej veci. Ak súd zistí, že o tej istej veci už bolo právoplatne rozhodnuté, konanie z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci zastaví (§ 104 ods. 1, veta prvá O.s.p.). O prekážku veci rozsúdenej ide v prípade ak už o takejto veci bolo zo strany súdu raz rozhodované. To znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo nemožno rozhodovať opäť. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvomi kritériami a to totožnosťou osôb, t.j. účastníkov konania a totožnosťou predmetu konania. V danej veci sú splnené obe kritériá a to totožnosť účastníkov konania, ako aj totožnosť predmetu konania a to žiadosť o prerušenie konania z tých istých dôvodov, o ktorých už raz súd rozhodol. Vzhľadom k tomu, že bol súd toho názoru, že sa jedná o prekážku veci rozsúdenej a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky konania, a konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 23.4.2015 práve s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia zastavil.

Dňa 23.4.2015 rovnako žalobca súdu doručil návrh na prerušenie konania zo dňa 23.4.2015, ktorý odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v

1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2. rade spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť žalovaný v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom ide o nasledovné otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2. V prípade ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok má podľa žalobcu pre ďalší priebeh konania a rozhodnutie v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 6C/299/2012 zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Na základe uvedených dôvodov navrhol žalobca konanie sp. zn. 6C/299/2012 prerušiť v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa názoru tunajšieho súdu v konaní, ktoré je vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa nerieši žiadna otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní vo veci samej. A to, ani pokiaľ ide o dotknuté vnútroštátne konanie vedené Okresným súdom Prešov, ktorého predmet, ale aj okruh účastníkov je odlišný od konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 6C/266/2012. Rovnako podľa názoru súdu ani konanie o prejudiciálnych otázkach, ktoré boli v rámci predmetného vnútroštátneho konania Okresným súdom Prešov Súdneho dvoru položené nie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci samej.

Povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke je zakotvená v druhej vete článku 267 ZFEÚ. Predpokladom povinnosti začať konanie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu unijného práva je v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora predovšetkým skutočnosť, či otázka unijného práva týkajúca sa platnosti alebo výkladu únieového práva je pre riešenie daného prípadu relevantná. Zmyslom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad unijného práva. Rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti únieového práva (tiež o jeho výklade alebo o jeho platnosti), teda, musí mať bezprostredný súvis so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že ho determinuje po stránke právnej. Zároveň prejudiciálna otázka nastolená Súdneho dvoru nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcej konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku hypotetickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávanom spore. Účelom a podstatou konania o prejudiciálnej otázke je podľa stabilizovanej judikatúry Súdneho dvora spolupráca vnútroštátneho súdu so Súdny dvorom pri výklade práva EÚ. Konanie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ je založené na delbe úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom. Je vecou len vnútroštátneho súdu, pred ktorým začal spor, a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nevyhnutnosť rozsudku o prejudiciálnej otázke pre vydanie rozsudku vo veci samej, ako

aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru (porov. napr. nález ÚS SR č.k. II. ÚS 163/2010-70 zo dňa 18.04.2012).

Nakoľko v konaní sp. zn. 6C/299/2012 pre rozhodnutie súdu vo veci samej nevystala potreba aplikácie unijného práva, v dôsledku toho nemohla v predmetnom konaní nastať ani potreba výkladu unijného práva. Z uvedeného dôvodu tunajší súd nemal dôvod položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky ohľadom výkladu unijného práva, a z rovnakého dôvodu nemá ani dôvod na prerušenie konania na základe toho, že pred Súdny dvorom prebieha konanie o prejudiciálnych otázkach, odpoveď na ktoré podá Súdny dvor pre účely rozhodnutia v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Na základe uvedeného, súd návrh žalobcu zo dňa 23.4.2015, ktorým žiadal konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušiť, ako v plnom rozsahu nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

- 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).